

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4C/193/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115210451
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sýkorová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2017:5115210451.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Ivetou Sýkorovou, v právnej veci žalobcu: Friendly Finance Slovakia s.r.o., so sídlom Tallerova 4, 811 02 Bratislava, IČO: 47 243 368, práv. zast.: Mgr. Henrich Schindler, advokát, so sídlom Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: Michaela Halamová, nar. 25.11.1990, bytom Vážska 5, 010 01 Žilina, o zaplatenie 327,21 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Konanie s a, v časti uplatneného nároku na zaplatenie sumy 66,94 Eur, z a s t a v u j e .
- II. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 133,06 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 133,06 Eur od 16.06.2014 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- III. Vo zvyšnej časti s a žaloba z a m i e t a .
- IV. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 20,10 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 09.04.2015 domáhal súdneho výroku, ktorým by súd uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 327,21 Eur a úroky z omeškania vo výške 5,15% p. a. odo dňa 16.06.2014 do zaplatenia zo sumy 262,21 Eur, a nahradiť žalobcovi trovy súdneho konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 15.05.2014 došlo medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako spotrebiteľom k uzatvoreniu Rámcovej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb, a zároveň Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorých žalobca poskytol žalovanému krátkodobý, bezúčelový, bezúročný úver vo výške 200,- Eur. Predpokladom uzatvorenia Zmluvy a Rámcovej zmluvy bola registrácia žalovaného na adrese internetového sídla žalobcu za účelom zriadenia užívateľského účtu a žiadosť o uzatvorenie Zmluvy, o ktorú bol oprávnený požiadať výlučne spotrebiteľ s vytvoreným užívateľským účtom. Rámcová zmluva, Zmluva a jej prílohy nadobudli platnosť a účinnosť dňom vyjadrenia súhlasu oboma zmluvnými stranami s ich textom. Žalobca vyjadril súhlas zaslaním predzmluvného formulára obsahujúceho informácie o podmienkach spotrebiteľského úveru a návrhu Zmluvy formou elektronickej pošty. Žalovaný vyjadril súhlas kliknutím na odkaz, ktorý mu bol zaslaný žalobcom prostredníctvom elektronickej pošty. Žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobcovi celkovú čiastku vo výške 262,21 Eur, ktorú tvorí súčet poskytnutého úveru a celkových nákladov (príslušenstvo) za poskytnutie úveru vyjadrených pevnou sumou vo výške 62,21 Eur. Úver s príslušenstvom sa stal splatný dňa 15.06.2014. Nakoľko žalovaný žalobcovi nevrátil dlžnú sumu v lehote splatnosti, žalobca si uplatňuje aj nárok na zákonné úroky z omeškania vo výške 5,15 % p. a. zo sumy 262,21 Eur odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti až do zaplatenia. Žalobca písomnými výzvami

vyzval žalovaného na úhradu jeho záväzku voči žalobcovi. V zmysle čl. IV bod 5 Rámcovej zmluvy si žalobca uplatňuje voči žalovanému náhradu skutočne vynaložených nákladov v celkovej výške 65,- Eur, pričom žalovaný bol pred uzatvorením Rámcovej zmluvy a Zmluvy riadne oboznámený s poplatkami súvisiacimi s porušením povinnosti žalovaného splniť riadne a včas svoj záväzok. Celkový nárok žalobcu predstavuje sumu vo výške 327,21 Eur s príslušenstvom.

3. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril a v konaní zostal absolútne nečinný.

4. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 4C/193/2015-31 zo dňa 26.10.2015, ktorým žalobu žalobcu zamietol, a nepriznal žalovanému náhradu trov konania. Rozsudok súd odôvodnil tým, že žalobca nepreukázal uzatvorenie zmluvy o úvere medzi stranami sporu, ani existenciu záväzkového právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. Žalovaný si v konaní neuplatnil nárok na náhradu trov konania, a preto súd žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

5. Dňa 04.12.2015 bolo súdu doručené podanie žalobcu označené ako čiastočné späťvzatie, ktorým vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný dňa 11.11.2015 uhradil na účet právneho zástupcu žalobcu sumu vo výške 66,94 Eur (trovy právneho zastúpenia v konaní), žalobca v tejto časti berie späť žalobu.

6. Proti prvoinštančnému rozsudku podal žalobca dňa 18.12.2015 v celom jeho rozsahu odvolanie, ktoré odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci, a tým, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Z uvedených dôvodov žalobca žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie, resp. aby rozhodnutie prvoinštančného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7. Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 9Co/276/2016-57 zo dňa 29.09.2016 napadnutý prvoinštančný rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že postup súdu prvej inštancie sa javí ako rozporný s ustanovením § 215 Civilného sporového poriadku (predtým § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), keďže skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Žalovaný existenciu zmluvy uzatvorenej medzi stranami, ako aj poskytnutie peňažných prostriedkov, nepoprel, preto je neprípustné, aby súd bez spochybnenia skutkových tvrdení žalobcu žalovaným ich sám vlastnou činnosťou spochybňoval bez vykonania riadneho dokazovania. Ak aj súd prvého stupňa vyhodnotil, že nemal preukázaný záväzkovo-právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným, žiadnym spôsobom sa nevysporiadal s tvrdením žalobcu, že na účet žalovaného zaslal istinu 200,- Eur, o čom predložil výpis z účtu.

8. Súd prvej inštancie, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu po vrátení veci na ďalšie konanie, vo veci opätovne konal a rozhodoval.

9. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“): Žalobca môže vziať žalobu späť.

10. Podľa § 145 ods. 2 C.s.p.: Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

11. Vzhľadom na dispozičný procesný úkon žalobcu, ktorým vzal žalobu čiastočne späť, rozhodol súd pri aplikácii vyššie citovaných zákonných ustanovení o zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 66,94 Eur. Predmetom konania tak zostalo zaplatenie sumy 260,27 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 260,27 Eur od 16.06.2014 do zaplatenia.

12. Keďže v danej veci išlo o drobný spor, súd v zmysle § 297 písm. b) C.s.p. a § 219 ods. 3 C.s.p. vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania a verejne vyhlásil tento rozsudok dňa 31.03.2017, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu dňa 24.03.2017.

13. Súd tak na základe žalobcom produkovaných dôkazov dospel k nasledovným skutkovým zisteniam, pričom vec posúdil podľa nižšie uvedených ustanovení právnych predpisov a dospel k nasledovným záverom:

- Strany sporu uzatvorili dňa 15.05.2014 na diaľku prostredníctvom internetovej komunikácie Rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a s tým spojených ďalších služieb.

- Podľa čl. IV. bodu 1 Rámcovej zmluvy sa klient zaviazal zaplatiť veriteľovi poplatok spojený so spracovaním poskytnutím úveru, ktorého výška je určená individuálne v závislosti od výšky úveru, doby splatnosti úveru a je uvedená na internetovej stránke veriteľa a oznámená spotrebiteľovi pred vyplnením žiadosti o poskytnutie úveru na užívateľskom účte klienta a pred uzatvorením zmluvy.

- Podľa čl. V. bodu 4 Rámcovej zmluvy, poplatok za poskytnutie úveru je splatný dňom splatnosti úveru a spláca sa spolu s úverom v splátkach v rovnakých lehotách a rovnakým spôsobom dohodnutým Zmluvou na splácanie dlžnej sumy.

- Strany sporu zároveň v ten istý deň uzavreli aj Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 129/2010 Z. z., zákona č. 266/2005 Z. z., a Občianskeho zákonníka. Žalobca poskytol žalovanému krátkodobý, bezúčelový, bezúročný úver vo výške 200,- Eur prevodom z účtu v banke žalobcu na bankový účet žalovaného. Žalovaný sa zaviazal vrátiť úver spolu s poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 62,61 Eur. Splatnosť úveru bola dňa 15.06.2014.

- Z výpisu z bankového účtu žalobcu vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému dojednaný úver vo výške 200,- Eur bezhotovostným prevodom dňa 15.05.2014.

- Podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“): Spotrebiteľským úverom nie sú: l) úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

- Podľa § 2 písm. a) a c) ZoSÚ: Na účely tohto zákona sa rozumie: a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, c) iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska.

- Podľa § 24 ods. 1 ZoSÚ: Na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 2, 3 a 4, § 6 až 8, § 9 ods. 1, 2, 9 a 10, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto paragrafu.

- Podľa § 9 ods. 2 písm. i) ZoSÚ: Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať: i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru.

- Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ: Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

14. Z vykonaného dokazovania ako aj z citovaných zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným založený zmluvou o úvere zo dňa 15.05.2014 je spotrebiteľským vzťahom, vychádzajúc zo skutočnosti, že žalobca v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom jeho činnosti je poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov, z čoho možno usudzovať, že poskytnutie pôžičky zo strany žalobcu žalovanému nebola jednorazová záležitosť ale opakujúca sa činnosť, ktorá tvorí predmet jeho podnikateľskej činnosti. Dlžník zmluvu uzatvára ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania

alebo zamestnania. Ide teda o spotrebiteľskú zmluvu, avšak v zmysle § 1 ods. 3 písm. l) ZoSÚ nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona č. 129/2010 Z. z. Napriek tomu, že nejde o spotrebiteľský úver, v súlade s ustanovením § 24 ods. 1 ZoSÚ aj na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 2, 3 a 4, § 6 až 8, § 9 ods. 1, 2, 9 a 10, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25.

15. Súd zastáva právny názor, že predmetná zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru neobsahuje povinnú náležitosť obsiahnutú vo vyššie citovanom ustanovení § 9 ods. 2 písm. i) ZoSÚ, a to úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru.

16. V zmysle predmetnej zmluvy sa zaväzuje žalobca poskytnúť žalovanému krátkodobý, bezúčelový, bezúročný úver vo výške 200,- Eur, no zároveň je dohodnutý poplatok za poskytnutie úveru vo výške 62,21 Eur. Poplatok za poskytnutie úveru, rovnako ako úrok z omeškania, predstavujú druh (formu) odplaty za poskytnutý úver. Súd v danom prípade zastáva názor, že dohoda o poplatku za poskytnutie úveru fakticky obchádza prípadnú dohodu o úrokoch za poskytnutie úveru, a žalobca tým, že v zmluve výslovne uvádza, že poskytovaný úver je bezúročný, navodzuje dojem výhodnosti úveru, a vzbudzuje u dlžníka dojem, ako by skutočne mal dlžník vrátiť iba to, čo si požičal (bez ďalších nákladov navyše). V skutočnosti pod zámienkou poplatku za poskytnutie úveru žalobca od žalovaného získa aj ďalšie finančné prostriedky nad rámec poskytnutej istiny (hoci uvádza, že úver je bezúročný), a takto ďalšie poskytnuté finančné prostriedky fakticky predstavujú formu odplaty za poskytnutie finančných prostriedkov. Uvedené súd hodnotí ako praktiku, ktorá spotrebiteľa zavádza a navodzuje dojem výhodnosti úveru bez nutnosti poskytnutia ďalšej odmeny veriteľovi (hoci to tak nie je, a odmena existuje, ibaže je skrytá v poplatku za poskytnutie úveru), pričom súd poznamenáva, že dohoda o úroku a dohoda o poplatku nemôžu byť zahrnuté do jednej sumy, a je nevyhnutné, aby spotrebiteľ vedel jednoznačne určiť, v akej výške je úroková sadzba, a v akej výške je poplatok za poskytnutie úveru. Za daných okolností však ide o zastieranie úroku pred spotrebiteľom a podľa názoru súdu preto nemôže požívať právnu ochranu. Súd predmetné ustanovenie zmluvy považuje za nejednoznačné a zavádzajúce dojednanie povinnej náležitosti zmluvy, ktorou je určenie úrokovej sadzby za poskytnutý úver v zmysle § 9 ods. 2 písm. i) ZoSÚ.

17. Vzhľadom na absenciu obligatórnej náležitosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. i) ZoSÚ sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ.

18. Žalobca podľa názoru súdu preukázal platné uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj reálne poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanému ako dlžníkovi (ktorý ani nerozporoval výšku a poskytnutie prostriedkov), dočasnosť zmluvného vzťahu ako aj povinnosť žalovaného vrátiť peniaze. Poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanému v sume 200,- Eur vyplýva z predloženého výpisu z bankového účtu žalobcu. Žalobcovi teda súd môže priznať iba sumu nesplatennej istiny bez akýchkoľvek poplatkov a úrokov po odčítaní žalovaným realizovanej úhrady zo dňa 11.11.2015 vo výške 66,94 Eur. Z uvedeného dôvodu súd žalobe v časti o zaplatenie istiny vo výške 133,06 Eur vyhovel a vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol.

19. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej a ods. 2 Občianskeho zákonníka: Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení nariadenia vlády SR č. 20/2013 Z. z., účinnom od 01.02.2013: Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

21. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania vo výške 5,15 % z dlžnej sumy od 16.06.2014 do zaplatenia. Výška úrokovej sadzby bola určená ku dňu 16.06.2014 ako ku dňu nasledujúcemu po dni, ktorý je

dňom dohodnutej konečnej splatnosti. Dňom 15.06.2014 sa celá pôžička stala splatnou, a preto odo dňa 16.06.2014 je žalovaný v omeškaní s úhradou peňažného dlhu, preto súd priznal žalobcovi úrok z omeškania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

22. Podľa § 262 ods. 1 a 2 C.s.p.: O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p.: Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

24. V časti, v ktorej bola žaloba vzatá späť, pripočítal súd zavinenie na zastavení konania žalovanému. Zavinenie je treba posudzovať výlučne z procesného hľadiska (t. j. podľa procesného výsledku), nie podľa hmotného práva, pretože potom by išlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej. V danej veci procesne zavinil zastavenie konania žalovaný, nakoľko po podaní žaloby na súd uhradil časť žalovanej istiny žalobcovi.

25. Podľa § 255 ods. 1 a 2 C.s.p.: Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

26. Žalobca bol úspešný v časti o zaplatenie sumy 133,06 Eur s príslušenstvom, čo v pomere k uplatnenej sume percentuálne predstavuje 60,05 %. Úspech žalovaného potom percentuálne predstavuje 39,95 %. Čistý úspech žalobcu tak predstavuje 20,10 %. Vzhľadom na čiastočný úspech žalobcu v konaní súd priznal žalobcovi v zmysle § 255 ods. 1 a 2 C.s.p. nárok na náhradu 20,10 % vynaložených trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Žilina.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.